

[Alfred Jensen.]

Havde vi faaet det, vilde vi have kunnet opnaa en tilfredsstillende Ordning med Hensyn til Trykningen af vort Blad.

Vi har Gang paa Gang bragt disse Forhold frem i Regeringen. Vi har imidlertid forstaaet, at der var andre og vigtigere Forhold, der burde ordnes, og vi holdt os tilbage, naar det drejede sig om Straffelovstiltæg eller om Erstatning til dem, der har siddet arresteret enten under Besættelsen eller uforskyldt efter Befrielsen, men vi har, naar der har været Lejlighed til det, draget Spørgsmaalene frem, og vi har ogsaa der draget Spørgsmaalet om den kommunale Repræsentation frem. I Juni Maaned fremførte vi det saaledes i Regeringen. Dér stødte det paa en vis Uvilje, specielt fra den daværende Indenrigsministers Side, og der var ingen Mulighed for i Regeringen at faa Tilslutning til Fremsættelse af et Lovforslag, der gav os vor Repræsentation i 1941 tilbage. Vi lod Spørgsmaalet staa aabent, fordi vi da stod over for Kommunalbestyrelsesferien, men lige saa snart vi var over den Periode, rejste vi igen Spørgsmaalet. Det skete paa et Møde i Regeringen, hvor vi drøftede Landets politiske Problemer i al Almindelighed, og dér rejste vi atter Kravet om at faa fremsat et Lovforslag, som genindsatte vore Repræsentanter i deres gamle Stillinger. Vi maatte af de Forhandlinger forstaa, at der i Regeringen var Flertal for, at der skulde afholdes Valg til Kommunalraadene umiddelbart efter Folketingsvalget i Oktober, og vi erklærede dengang, at for saa vidt der blev afholdt Valg til Kommunalraadene her i Efteraaret, frafaldt vi vort Krav om at faa Tilstanden med Hensyn til vor Repræsentation i Kommunalraadene retableret, men det viste sig snart, at der ikke var Enighed i Regeringen om at udskrive disse Kommunalvalg. Derfor indbragte vi i September Maaned et Forslag om, at der skulde afholdes Kommunalraadvalg umiddelbart efter Folketingsvalget. Dette Forslag kunde vi ikke faa igennem. Der blev henvist til, at dette Problem maatte vente til efter Valget. Vi resignerede dengang, som vi har gjort det tidligere. Nu har Valget fundet Sted, og vi har gennem vort Partis Formand, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, haft Lejlighed til at stille Regeringen over for Spørgsmaalet, men den højtærede Statsminister har ikke givet os noget Svar, og derfor er det, at vi i Dag kommer med vort Forslag. Vi gør det, fordi der nu har været Tid nok til at overveje og vi længe nok har maattet lade vort Forslag træde tilbage for andre og mere

presserende Ting. Nu maa der være Tid nok, og nu maa Lejligheden være til, at dette vort Forslag kommer til Behandling.

Det er ikke noget stort Forslag, det indeholder 6 Paragraffer.

§ 1 siger, at der tildeles Danmarks kommunistiske Parti Repræsentanter i de kommunale Raad, hvor Partiet var repræsenteret indtil 22. Juni 1941, og i samme Antal, som man dengang havde Repræsentanter. Det drejer sig om 2 Repræsentanter i Københavns Borgerrepræsentation, 1 i Esbjerg Byraad, 1 i Fredericia Byraad, 1 i Silkeborg Byraad og 1 i Aarhus Byraad. Dertil kommer 2 Sogneraadsrepræsentanter, 1 i Gudum og 1 i Roslev.

§ 2 siger at Repræsentationen sker i Henhold til Lister, som udarbejdes af Danmarks kommunistiske Parti i de paagældende Kommuner.

Her har vi benyttet samme Fremgangsmaade som ved Repræsentationen her i Folketinget i Maj Maaned i Aar. Her blev det overladt til det kommunistiske Parti at udarbejde Listerne, fordi det ikke var muligt at benytte de Lister, som havde været opstillet i 1939. Derfor foreslaar vi, at det ogsaa angaaende de kommunale Repræsentanter overlades til de lokale Parti-afdelinger at udarbejde Lister. Det er nødvendigt, fordi en Del af de Kandidater, vi havde opstillet til Valgene i 1939 og 1941, enten ikke bor i Byen mere, ikke er Medlemmer af vort Parti eller har fjernet sig saa langt herfra, at de ikke kan optræde som Repræsentanter for vort Parti.

§ 3 indeholder Bestemmelse om, at de kommunale Raad skal udvides med det Antal Medlemmer, som vort Parti skal repræsenteres med. Vi har fundet, at det var den mest hensigtsmæssige Ordning. Det, der sker her, er jo det samme, som skete i Folketinget, at man forhøjer Raadenes Medlemsantal. Der er en enkelt By, maaske er der flere, hvor det bliver ensbetydende med, at man overskrider det Maksimum, som findes i den kommunale Valglov, men det kan efter vor Formening ikke volde større Besværligheder. Vi ser heller ikke, at det kan volde nogen Besværlighed, at der i en Del Kommunalraad vil blive et lige Antal Medlemmer; i langt de fleste Tilfælde faar det ingen praktisk Betydning, at Medlemsantallet er lige. Hvor det skulde komme til at betyde, at der staaer et lige Antal Stemmer over for hinanden, maa jo Borgmesterens eller Formandens Stemme gøre Udslaget.

§ 4 indeholder en Bestemmelse om, at de faste Udvalgspladser i de kommunale